

TaY Kirjastotieteen ja
Informatiikan opiskelijat
UDK r.y.

ARKISTOKPL

ASIASANA 1/87

ASIASANA 1/87

Kirjastotieteen ja informatiikan
opiskelijoiden ainejärjestön UDK
ry:n äänenkannattaja

Tilausosoite:

UDK ry
c/o Kirjastotieteen ja
informatiikan laitos
PL 607
33101 TAMPERE

Painopaikka:

Tehokopiointi
Tampere 1987
ISSN 0356-0139

Toimitus:

Erola Sari
Hakala Kristiina
Hietanen Juha
Karppinen Iiris
Kivirinta Mervi
Kärki Riitta
Kärkkäinen Arja
Laskujärvi Maarit
Poteri Eija
Viljakainen-Tiittanen Memu

Sisällys:

Koirat haukkuu...	5
Musta tuntuu.....	11
Tarpeiden tyydytyk- sestä.....	12
Sivubisnes.....	16
Uudet hallituksessa.	20
Miten hinta.....	24
Päästiin otsikoihin	28

78/1 AVIASANA

Päätoimittajalta

Uusi vuosi, uudet kujeet. Tämän vuoden hoidan minä päätoimittajan postia. Ensikokemukset tämän numeron toimittamisesta ovat:

KUINKA VALTAVAN HAUSKAA ONKAAAN OLLA TEKEMÄSSÄ TEILLE LEHTEÄ TEIDÄN KANSSANNE!

Hyviä jutunaiheita on tullut, hyviä juttuja on kirjoitettu, yhteistyöhalua on löytynyt. Pelkäsin enemmänkin sitä, että joutuisin patistelemaan haluttomia opiskelijoita (höh!) kirjoittamaan, mutta tuntuukin vähän siltä, että aktiiviset opiskelijat ovat patistelleet apaattista päätoimittajaa kokoamaan jutuista lehteä.

Jatketaan vaan samaan tyyliin. Pitäkää korvanne höröllä ja silmänne auki. Kirjoittakaa tuokiokuvia opiskelijaelämästä, ärtymyksen ja onnellisuuden aiheet opiskelutyössä. Sillä työtä tämä on, tämä opiskelijaelämä.

Juis

Hallituksen palsta

Heippa!

Onnellista uuden vuoden jatkoa vaan kaikille! Mukavaan alkuun on jo päästykin, tammikuu vaihtui helmikuuksi.

Hallituksessa olemme päättäneet vuorotellen kirjoittaa tähän omista posteistamme, mitä teemme hallituksessa ja mitä yleensä on tapahtumassa.

Kulttuuriasiat ovat minun osuuteni hallituksessa. Suuria resursseja vaativia tapahtumia UDK:n toiminnassa yleensä tänä vuonna on konferenssi, joka tulee olemaan myös kulttuuritapahtuma. Mutta tokihan järjestetään kaikkea kultturellia pitkin vuotta.

Tiistaina 3.2. tarjosimme teatteri-illan TTT:ssä Ritva ja Kallervo Järvelinille. Lähdimme sankoin joukoin heidän seurakseen Anna Kareninaa katsomaan.

UDK ei järjestä ainejärjestöbileitä yo-talolla tänä keväänä. Sen sijaan varmasti bileet pidetään, jossain muodossa. Tässä kohtaa rohkenen esittää pyynnön

uusista ideoista, erityisesti niiltä, jotka ovat entisiä kritikoineet (olematta itse edes paikalla!).

Tamy järjestää teatterireissun tällä kertaa Lahteen. Teatteri tuntuu kiinnostavan, joten mukaan vaan! Täällä Tampereella-han voidaan järjestää teatterilta vaikka kerran kuukaudessa, kuinka vaan väki haluaa.

Koetan ahkerasti käydä Tamyn kultturijaoston kokouksissa, joten sitä kautta ilmennee uusia tilaisuuksia tanssin ja elokuvan merkeissä. Ainahan voidaan koota porukka ja lähteä esim. elokuviin ja sieltä jatkoille. Olisi vain mukava saada uusia ehdotuksia ja ideoita, sekä myöskin uusia osallistujia. Miksikähän vain niin harvat innostuvat?

UDK on toimiva ainejärjestö, vaikka ainejärjestömäärärahojen jakajat eivät ole sitä tajunneet. Pidetäänpä perinnettä yllä ja luodaan uuttakin!

terveisin Kristiina

(kulttuurivastaava)

KOIRAT HAUKKUU, KARAVAANI KULKEE

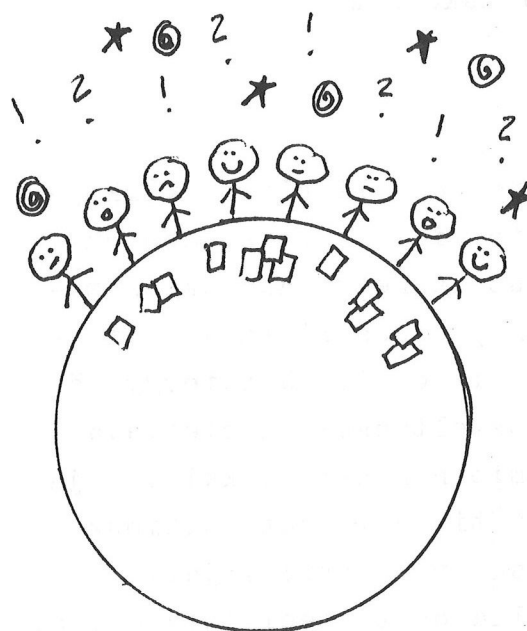
- JOHDATUSTA PÄÄTÖS- JA PELITEORIAAN

Kuluvan vuoden toisessa kokouksessaan yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan tiedekuntaneuvosto päätti kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessorin (opetusalan kirjastotiede) viran hakijoiden tieteellisestä pätevyydestä. Päätöksen mukaan päteviä ko. virkaan ovat hakijat Katarina Eskola ja Pertti Vakkari. Kolmatta apulaisprofessorin hakijaa, Tuula Laaksovirtaa, ei katsottu virkaan päteväksi.

VIRKA HAETTAVANA

Tiedekuntaneuvoston päätös on merkittävä välitappi viidetä vuotta jatkuvassa virantäyttöprosessissa. Kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessorin virka perustettiin tiedekuntaan 1.9.1982. Määräaikaan (5.2.1982) mennessä sitä hakivat YL Irma Holopainen, YL Oili Kokkonen, YL Tuula Laaksovirta ja YK Pertti Vakkari.

Hakijoiden tieteellistä pätevyyttä arvioimaan pyydettiin asiantuntijoiksi prof. Raili Kauppi, apul.prof. Pertti Tiihonen ja ylikirjastonhoitaja, dos. Olof Mustelin.

TIEDEKUNTANEUVOSTO...

Asiantuntijalausunnoissa ei ketään hakijoista todettu päteväksi, ja lokakuussa 1983 hakijat peruuttivat hakemuksensa. Viran haettavaksi julistamista siirrettiin vuodelle, 30.11.1984 saakka.

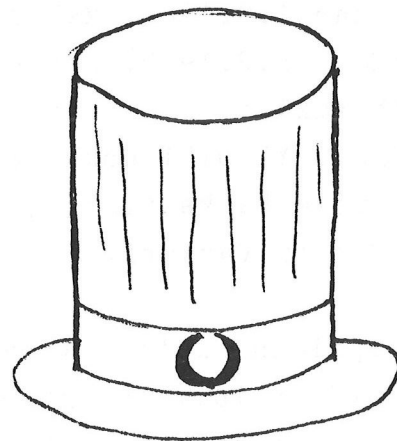
Kun virka julistettiin uudelleen haettavaksi, sitä hakivat 14.1.1985 päättyneeseen määräaikaan mennessä dos., VTT Katarina Eskola, YL Tuula Laaksovirta ja YT Pertti Vakkari. Alunperin hakijoiden tieteellistä pätevyyttä arvioimaan pyydettiin apul.prof. Pertti Tiihonen (varamiehenään dos. Pertti Suhonen), dos. Olof Mustelin sekä apul.prof. Veikko Pietilä (varamiehenään) dos. Anto Leikola). Koska pyydetyistä asiantuntijoista vain Suhonen ja Leikola suostuivat tehtävään, kolmanneksi asiantuntijaksi pyydettiin prof., ylikirjastonhoitaja Esko Häkli.

Tampereen yliopiston virkojen ja toimien kelpoisuuden ehdoista annetun asetuksen mukaan professorilta vaadittavaa tieteellistä pätevyyttä arvosteltaessa on otettava huomioon hänen julkaistut ja muut tieteelliset tutkimuksensa, myös oppikirjat, joilla on tieteellistä arvoa, ja muut tieteelliset ansiot sekä tutkinnot. Vaikka asetusta ei tarkemmin määritteleekään professorilta vaadittavaa tutkintoa, on yleisenä käytäntönä ollut se, että hänellä tulisi olla tohtorin tutkinto.

TIETEELLISTÄ TUOTANTOA...

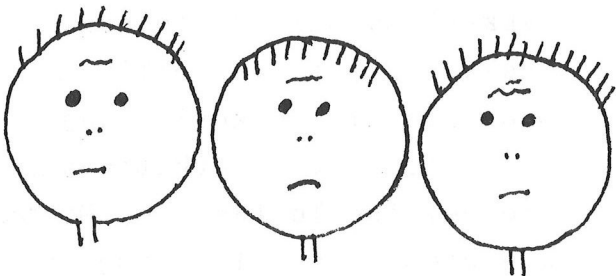
Tohtorin arvo professorin viran hakijan tulee saavuttaa viimeistään hakuajan (tai virkaan vaadittavan kelpoisuuden täydentämistä varten myönnetyn lisäajan) loppuun mennessä. Hakuajan päätyttyä saavutettua tohtorin arvoa ei hakuprosessissa enää oteta huomioon. Tällä kerralla hakijoista Eskola ja Vakkari olivat tohtoreita virkaa hakiesaan, Laaksovirta väitteli vasta syksyllä 1986.

TOHTORIN HATTU...

ASIAANTUNTIJALOUSUNNOT

Kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessorin (opetusalanana kirjastotiede) viran hakijoiden tieteellistä pätevyyttä arvioivista asian tuntijalausunnoista viimeinen saapui marraskuussa 1986. Lausunnot olivat hyvin erilaisia. Häklin lausunto on pitkä ja perusteellinen, mutta varsinkin hakija Laaksovirran kohdalla ivallinen ja asenteellinen. Häkli mm. lei-maa Laaksovirran metodiset valmiudet "koreografiaksi" ja hänen tieteellisen tuotantonsa "askarteluksi tiede nimisen ilmiön parissa". Leikolan lausunto taas on kovin lyhyt ja suppea. Suho-sen lausunto on varsin objektiivinen, asiallinen ja perusteltu.

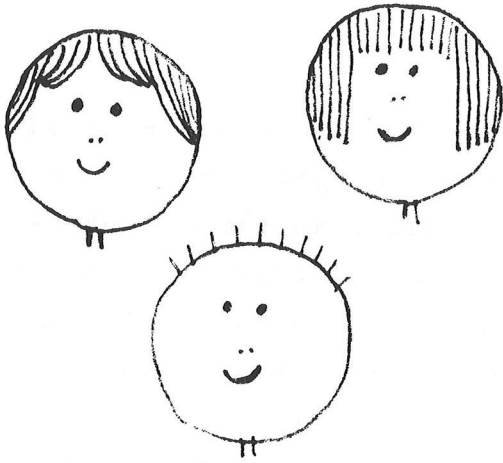

ASIAANTUNTIJAT...

Lausunnossaan Häkli tulee seuraaviin johtopäätöksiin: "hakijoista Katarina Eskola ja Tuula Laaksovirta ovat epä-päteviä, Eskola siitä syystä,

että hänen tutkimuksensa eivät ole kirjastotieteen ja informatiikan alaa, Laaksovirta siitä syystä, että häneltä puuttuu kaikkinaisen tieteellinen pätevyys. Vakkaria ei tiukasti ottaen myöskään voida pitää päteväenä, koska häneltä puuttuu näyttö siitä, että hän kykenee lunnastamaan antamansa lupaukset uuden, oppihistoriallisen aihepiirinsä alalta. Asiaa perusteellisesti harkittuani olisin kuitenkin valmis pitämään häntä päteväenä - tosin suuresti empien".

Leikolan lausunnon mukaan "Eskolan tutkimusalue poikkeaa kautta mitan niin paljon viran opetus-alasta, että häntä ei ole mahdollista selittää tähän virkaan päteväksi". Laaksovirrasta Leikola toteaa, että "Laaksovirran tuotanto koskettelee (yhtenäistieteeksi käsitetyn) kirjastotieteen ja informatiikan yleisiä ongelmia sekä tieteentutkimusta mutta kuuluu vähemmän varsinaisen kirjastotieteen alueeseen". Tämän perusteella Leikola on sitä mieltä, että Laaksovirta "ei täytä virkaan vaadittavia tieteellisiä edellytyksiä", eikä Leikola "näin muodoin pidä häntä siihen päteväenä".

HAKIJAT...

Vakkarin tuotantoa Leikola pitää "siksi laajana, monipuolisena ja tieteellisesti solidina", että se täyttää apulaisprofessorin viran edellyttämät vaatimukset. Leikolan mielestä Vakkarin tuotanto "vastaa painopisteiltään sellaisen viran vaatimuksia, jossa opetusalanana on nimenomaan kirjastotiede". Näin Leikola tulee siihen lopputulokseen, että "koska muodollisessakaan suhteessa ei ole epävarmuutta Pertti Vakkarin asiallisesta pätevyydestä haettavana olevaan virkaan, katson hänen täyttävän ne tieteellisen pätevyyden kriteerit, joita virkaan valittavalta vaaditaan".

Suhosen mukaan "Katarina Eskolan tieteellinen tuotanto osoittaa metodologiansa ja substanssinsa puolesta yleistä pätevyyttä kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessorin virkaan". Suhonen

katsoo "Eskolan tuotannon siinä määrin koskevan myös kirjastotieteen peruskysymyksiä, että huomioonottaen myös hänen yleisemmän pätevyytensä Suhonen pitää Eskolaa pätevänä täytettävänä olevaan virkaan.

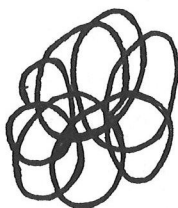
Laaksovirtaa Suhonen arvioi seuraavasti: "Laaksovirran tieteellisen tuotannon valtaosa sijoittuu kirjastotieteen ja informatiikan keskeisille alueille. Tämä koskee sekä töiden teoreettista että empiiristä puolta. Lisäksi tuotanto sisältää merkittävää tieteenalan itseanalyysiä. Ottaen kuitenkin huomioon Tuula H. Laaksovirran tutkimuksellisen tuotannon suppeuden katson hänet hieman empien päteväksi täytettävään virkaan".

Vakkarista Suhonen toteaa: "Vakkarin tutkimuksellinen tuotanto ei ole kovin laaja eikä yllä kovin merkittävälle tieteelliselle tasolle. Mutta kun otetaan huomioon tuotannon keskittyminen täytettävän viran eräille ydinalueille, tuoreen suuntautumisen oppialan historiaan ja muut ansiot katson hieman empien hänet päteväksi täytettävään virkaan".

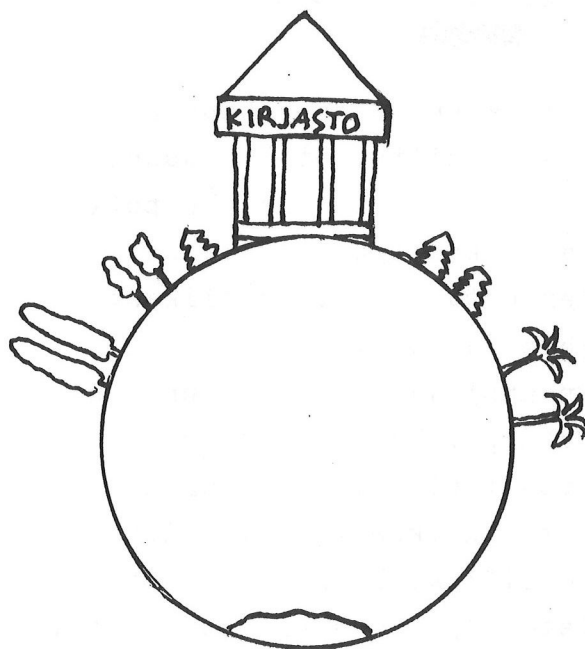
UDK:N KANTA

Lausuntojen pohjalta kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessorin viran hakijoiden tieteellistä pätevyyttä käsiteltiin kaiken kaikkiaan kolmessa tiedekuntaneuvoston kokouksessa. Kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden ainejärjestö UDK ry. lähetti tiedekuntaneuvoston jäsenille kannanoton, jossa se pyysi, ettei tiedekuntaneuvosto katsoisi ketään viranhakijoista päteväksi em. virkaan. Perusteluiltaan UDK esitti:

1. Lausunnonantajien lausunnot ovat keskenään ristiriitaisia. Suhosen lausunnossa Eskola katsotaan pätevyydeltään ylivoimaiseksi muihin hakijoihin nähden, ja muut (Laaksovirta ja Vakkari) tasavertaisina empien päteväksi. Leikolan mukaan Vakkari on ainoa pätevä hakija. Häklin lausunto on kokonaisuutenaan, ja erityisesti Laaksovirtaa arvioidessaan, niin arveluttava, että UDK ry:n mielestä sitä ei voida ottaa huomioon asiantuntijalausuntona. Tällaisten lausuntojen perusteella ei ketään hakijoista voida katsoa yksiselitteisesti päteväksi.

TIEDE!

KIRJASTOT JA YHTEISKUNTA...

2. Suhosen lausuntoa lukuunottamatta lausunnot edustavat varsin kapea-alaista, instituutiosidonnaista ja ei-yhteiskuntatieteellistä käsitystä kirjastotieteestä ja informatiikasta. Kirjastotiede ja informatiikka on vasta muotoutumassa oleva tieteenala, minkä vuoksi lausunnoilla on paitsi pätevyyttä, myös tieteenalaa tulevaisuudessa määrittävää merkitystä.

Tässä yhteydessä ei tule tehdä hätiköityjä valintoja ja madaltaa tieteelliselle pätevyydelle asetettavaa vaatimustasoa. Tieteenalan kannalta keskeisiä virkoja täytettäessä ei ole syytä päätyä nopeisiin vaan perusteltuihin ratkaisuihin.

Mikäli UDK:n kannanoton mukainen päätös olisi tehty, viran täyttöprosessi olisi rauennut ja virka olisi julistettu uudelleen haettavaksi.

EHDOLLEPANO EDESSÄ

UDK:n kannanoton takana oli näkemys siitä, että lausunnonantajilla on toisistaan poikkeavat käsitykset kirjasto-tieteestä ja informatiikasta: kahdella (Häkli ja Leikola) kapeampi ja yhdellä (Suhonen) laveampi. Tämä selittyy luonnontevasti sillä, että Suhonen on koulutukseltaan yhteiskuntatieteilijä, Leikola luonnontieteilijä ja Häkli humanisti.

Asiantuntijoilla on erilaiset käsitykset myös siitä, kuinka paljon hakijoiden tieteellistä pätevyyttä arvioitaessa on painotettava yleistä yhteiskuntatieteellistä pätevyyttä ja kuinka paljon erityistä kirjastotieteellistä pätevyyttä. Suhonen korostaa yleistä pätevyyttä, mutta ottaa huomioon myös hakijoiden erityisen pätevyyden, Häkli ja Leikola puolestaan arvioivat erityistä pätevyyttä.

Asiantuntijalausuntojen ristiriitaisuus ei sinänsä ole ihmeteltävää, koska yhtenäistä käsitystä siitä, mitä kirjastotiede ja informatiikka on, ei ole olemassa. Huomionarvoista tässä yhteydessä on se, että tiedekuntaneuvosto joutui tekemään päätöksen kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessorin viran

hakijoiden tieteellisestä pätevyydestä vailla yhtenäisiä kriteerejä siitä, millaisella tieteenalalla ja millaisin kvalifikaatioin hakijoiden tulisi olla päteviä.

Tehdessään päätöksen, jonka mukaan Vakkarin lisäksi myös Eskola (äänin 4-3) on pätevä ko. virkaan yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan tiedekuntaneuvosto asettui laveamman kirjastotiede ja informatiikka -käsityksen kannalle. Mainittakoon tässä yhteydessä, että päätöksentekoon asiassa voivat ottaa osaa tiedekuntaneuvoston professorit ja muut väitelleet henkilöt.

Kun tiedekuntaneuvosto nyt on tehnyt päätöksensä kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessorin viran hakijoiden tieteellisestä pätevyydestä tähän virkaan, on tiedekuntaneuvoston seuraavana tehtävänä päteviksi todettujen hakijoiden ehdollepano. Ehdollepanoa suoritettaessa otetaan tieteellisen pätevyyden lisäksi huomioon hakijoiden opetustaito ja käytännöllinen perehtyminen viran alaan. Tämän ehdollepanon perusteella kansleri viime kädessä päättää, kuka nimitetään kirjastotieteen ja informatiikan apulaisprofessoriksi.

TEKSTI: SE, ML, MVT
PIIRROKSET: ML

MUsta TUntuu

Vasta viime syksynä Tampereelle muuttaneena ensimmäisen vuoden opiskelijana tuntuu, että vasta kevätlukukauden alkaessa alkaa todella tajuta asioita. Olihan syyslukukauden alkaessa toki tukena tutor-toiminta ym., mutta kuitenkin...

Se, että tuleva kirjastotieteilijä ja informaatikko löytää oikeanlaatuksen kurssin tai oikean luentosalin, on jo paljon se. Opinto-oppaiden ym. käytön opastukseen käytetty aika ei uusilla opiskelijoilla mene koskaan hukkaan, joskin omatoimisuutta voidaan tässäkin asiassa painottaa. Tärkeintä ei ole nopea läpipääsy, vaan "talon tavoille" oppiminen ja tavallaan "sopeutuminen".

JH

Gradu-vaiheessa olevana opiskelijana tunnen yhä selvemmin paineet ympärilläni. Kyky vastustaa paineita ja keskittyä olennaiseen on kaikilla tietysti erilainen. Mitään yleispäteviä ohjeita opiskelu(elämä)n suhteen ei voi olla.

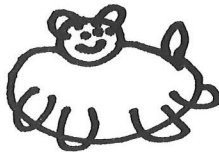
Nyt kuitenkin huomaan tarvitsevani itsenäisen tiedonhankinnan kykyä, jota ei kehitetä koulu-mentaliteetilla. Terve uteliaisuus ja asioista selvää ottamisen halu vievät pidemmälle.

Vaikken lukeudukaan ikuisuusopiskelijoihin, soisin meille kaikille mahdollisuuden kypsyä opiskelijana ja ihmisenä.

AK

Tarpeiden tyydyksestä

Joskus on antoisaa käydä vessassa. Erityisen mieleenpainuvia ovat olleet käynnit yliopiston päärakennuksen naisten vessoissa. Pytyllä istuessa on voinut seurata keskustelua, siis seinäkeskustelua erinäisistä aiheista...

Jo kauan ennen nykyistä Oulu-jupakkaa on kait käyty seuraava vessakeskustelu:

Wäytellä pitää niin että kyrpä seisoo.
t: Edwin Laine

Näpkelmän tulle kirkkaa kansakunnan rivellistä
ja muuta tarua sekä hauskuuttan.

t: Jonko Turkkala

MIX J. TURKKA JA E. LAINE EI KÄYTÄ
MIESTEN VESSAA ?

Muitakin miespuolisia on ilmeisesti käväissyt asioilla vai kuka lie tämä AMBROSE B. jonka jäljiltä on:

Elämä on henkinen säilöntäaine, joka estää
ruumista mätänemästä.

Että aforismeja siis.

Todennäköisesti viimeisten paukkupakkasten aikana on kirjoitettu seuraava lohduton viesti:

Ja aina on kylmä.
Aina minä palelen.
Kuolin pois.

Kysymys voi tietenkin olla myös henkisestä palelemisestä, mikä onkin jo pahempi juttu.

Rehtori Visakorpi ei niin paljon syyttelisi meitä opiskelijaresukoita yliopistoon parkkeeraamisesta, jos pääsisi lukemaan vessagraffitia. Yleinen kanta on että haluttais pois kun vain päästäis.

Kaikkien toivomus olisi se minkä joku on paksulla tussilla tuhertanut kopin oveen

OHI ON!

ja tietysti lisäys:

min 10 vuoden päästä.

Myös pääsykoereissuilla käydään graffitia lisäämässä.
Siitä on näytteenä:

**MÄ EN EDES PÄASE SISÄÄN TÄHÄN
EPA TOIVOISTEN TALOON.**

johon joku sisäänpäässyt kommentoi:

enkä minä ulos

Jotkut sentään jaksaa levittää optimismia.

What about love at first sight ???

Vastaus:

SITÄ ON !!

Nykyinen maailmanpoliittinen tilanne kirvoittaa käsiä kynän varteen.

**KIINNITÄ TURVAVYÖ
- MAAILMA TEKEE PAKKO LASKUN**

**mitä iloa on turvavyöstä
jos kalaa varjoksi portaisiin**

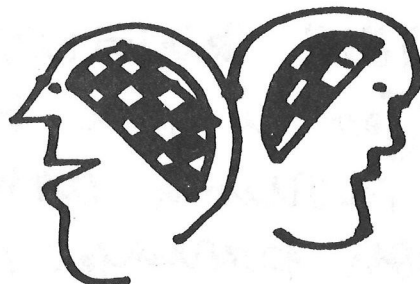
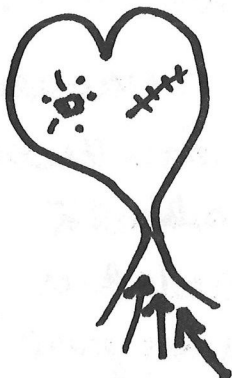
Tai tuhkeksi Lanciaan.

Itse asiassa useimmat kirjoitukset ovat vakavaakin vakavampa asiaa, tosin ironialla höystettyä.
Myös kysymys-vastaus - palsta tyylistä juttua on esim.

**Mitä mieltä ootte teenhö lapser
Naikeha opimnot on kesken ?**

tai

**SANOKAA HYVÄT IHMISET
MIKSI JAKSATTE ELÄÄ ?**

Seuraava keskustelu on pakko taltioida kokonaisuudessaan.

TÄMÄ YLIOPISTO ON TÄYNNÄ KÖYHIÄ
JUNTEJA!

I would call us JVF's (Jung Urban Failers)

NUNPÄ NÄYTTÄÄ KIELITADOSTA PÄATELEN.

↑ ton niton
vois panna yhteen

Että lehteen on laitettu.

Yksi viime vuosien kiihkeimpiä kirjoittelun aiheita on ollut lesborakkaus.

LESBIAN RULES OK!

mun epänormaalia kuin
olla ni YÄK!

KOKEILE ennen kuin arvottelet

Eli puolesta ja vastaan löytyy.

Joku ilmaisee itseään jopa runon muodossa.

OLEN RAKASTAJA JA RAKASTETTU
KOTI JA VÄELTÄJÄ
HÄN JOKA PILKKOO POLTTOPUUT
TUNTEMATTOMAN VIERAS MYRSKYSSÄ

Tavallisestakin seksistä riittää pamisemista. Seuraava sikermä on jo vanha, koska siivoojat ovat onnistuneet pesemään osan epäselväksi puuroksi mm. lähtökirjoituksen. Ekaksi ilmeisesti on joku kirjoittanut ettei siedä seksiä. Jota on kommentoitu:

Kmle ilman seksiä ei os elämä
jos ei os elämä min mitä sitten.

OLET VISSIN VÄHÄN TUKKAPIPONEN, MI?

Tätä kirjoitusta näitän sairaallesi.
Jos ei voi kestää elämän luon-
nollisia arioita kuten seksiä
on parempi muuttua vaihtaa
Ango-Kavangoon!

No, siitäkös se sitten helpottuis, kysyn vaan.

Mutta tosiaan eihän mun pitää ruveta kommentoimaan näitä juttuja muuten meneekin seuraavat viisi opiskeluvuotta seinäkirjoitteluun.

Valitettavasti on todettava lukijoille, että yksi antoisimmista kopeista jäi taltioimatta ilmeisen sensuurin takia. Ovi oli jollain konstilla linkussa l. lukossa, vaikka sisällä ei ollut ketään. Mutta menkää itse lukemaan lisää. Älkää hirnahdelko ääneen ja muistakaa vetää vessa lähteissänne, ettette herätä viattomien vessankäyttäjien epäilyksiä.

Terveisin vessagraffititutkija

Wenla C. Flusdo-Pikkula

16 Sivu Business ?

Muistan hyvin sen päivän, jolloin selaillessani yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan opinto-opasta kurssikirjastossa löysin kirjasto- ja informaatiopalvelualan koulutusohjelman. Olin puolitoista vuotta etsiskellyt suomen kielen kylkeen sivuainetta, joka takaisi suuren tulevaisuuteni - tajusin heti, että olin löytänyt etsimäni.

Kirjastotieteestä tieteenä minulla ei ollut mitään käsitystä. Lähtökohtani olivat perinjuurin maanläheiset, ruusuisia unelmia ei ollut. Halusin oikean, turvallisen ammatin, jossa en joka päivä joutuisi kamppailemaan esiintymispelkoni ja muiden naurettavien fobioideni kanssa. Opinto-opas lupasi, että työpaikkojakin olisi erityisesti maaseudulla, mikä sattui sopimaan tulevaisuudenutopioihini.

Etukäteen pelkäsin, että k&i olisi lähinnä kuivaa näperrystä luettelokorttien ja inhoamieni päätteiden parissa. Olen yllättyynyt myönteisesti. Luokitustajärjestelmien taustalla olevat maailmankuvat, tiedontarpeen herättäminen, aineiston valinnan kysymykset jne. ovat saaneet minut lumoihinsa, ja tuleva ammattini on alkanut

tuntua kiehtovalta haasteelta. Innostus on syttynyt erityisesti niiden opiskelijatoverien ansiosta, joiden kanssa olen saanut vaihtaa henkeviä ajatuksia syksyn konferenssimatkalla ja sen jälkeen.

UDK:n toimintaan tulin vasta viime syksynä Boråsin konferenssin jälkeen. Toiminta ainejärjestössä antaa lisäintoa opiskeluunkin, ja sivuaineilijalle se on korvaamaton tapaa tutustua edes johonkuhun.

Suomen kielen kylkiäisenä k&i on minulle melkein pä henkireikä - murteentutkimuksen pikunäpräys sopii hyvin luonteelleni, mutta vallankumouksellisenä haluan myös pohtia laajoja yhteiskunnallisia kysymyksiä, parantaa maailmaa, taistella, vaikuttaa. Miellän k&i:n hyvin voimakkaasti yhteiskuntatieteeksi ja ammennan siitä jatkuvasti aineksia maailman tiedostamiseen ja muuttamiseen. Maanläheisestä, turvallisesta sivuaineesta on tullut ruusuisten unelmien ehtymätön lähde...

Taina Hollo

KOKOPÄIVÄTOIMISTA
SIVUAINEILUA

Aloitin kirjastotieteen ja informatiikan opiskelun epäortodoksisesti keväällä 1984. Silloin mielessäni oli lähinnä "jonkun ammatin" hankkiminen, koska pääaineeni (kotimainen kirjallisuus) ei tuntunut tarjoavan mitään valmiiksi viitoitettua uraputkea. Ongelma lie-
nee hyvin tuttu muillekin humanisteille, ja miksei myös yhteiskuntatieteilijöille. Mitään kokemuksia kirjastossa työskentelemisestä minulla ei vielä tuollain ollut; olipahan vain hämäriä kuvitelmia kaikkietäivistä (no, ainakin melkein) kirjastotädeistä.

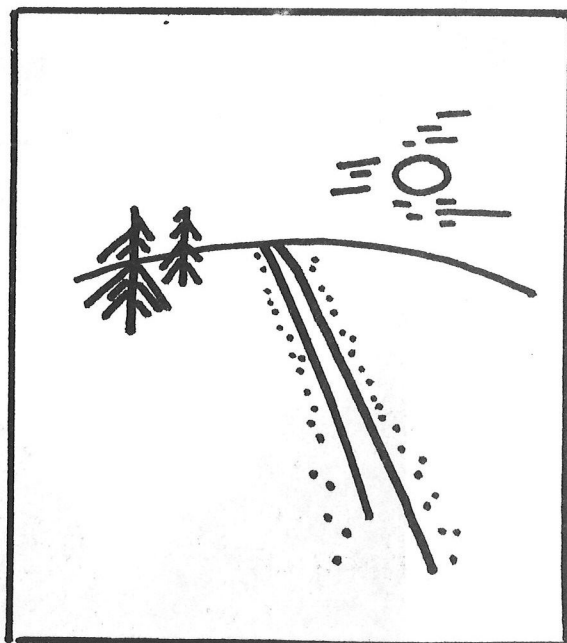
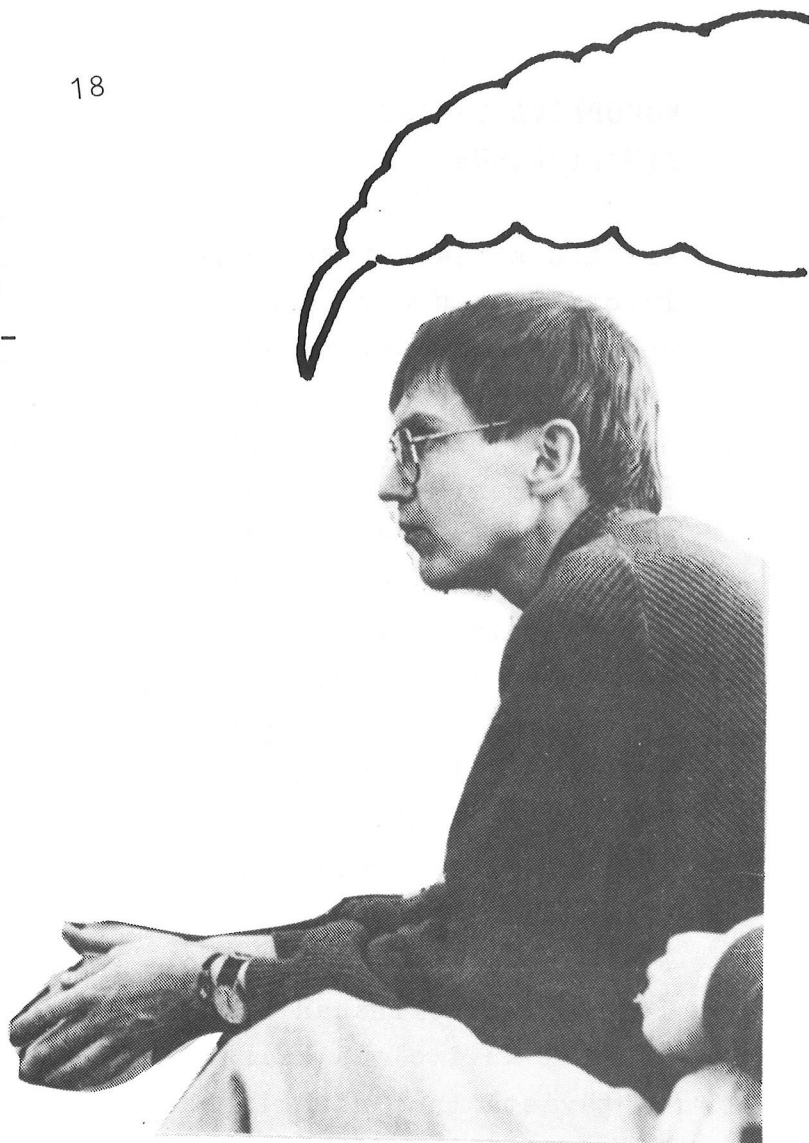
Pian huomasin olevani kokopäivätoiminen sivuaineilija, jonka lukujärjestys täyttyi huomattavan tehokkaasti näköjään loputtomista harjoituksista ja luennoista. Myös kirjastotyön realiteetit alkoivat paljastua harjoitellessani pienehkössä, todella kroonista henkilöstöpulaa potevassa kaupunginkirjastossa. Kaikestä tästä huolimatta huomasin viime syksynä istuvani kirjastotieteen ja informatiikan tutkimusseminaarissa, vaikka minun kaiki oli jo pitänyt lopettaa sivuaineiluni ja keskittyä gradun tekoon. Yhden gradun sijasta taitaakin nyt syntyä kaksi.

JATKUU...

Ainoa puolustukseni taitaa olla se, että jossain aineopintojen loppuvaiheessa kiinnostuin toden teolla sivuaineestani, jonka jo välillä olin ajatellut heittää sikseen. Kirjastotieteessä minua on viehättänyt ilmeisesti osittain yhteiskuntatieteellinen tapa tarkastella asioita - se kun välillä virkistävästi poikkeaa humanistisesta näkökulmasta. Paitsi tieteellisesti, olen luonnollisesti edelleen kiinnostunut sivuaineestani myös ammatillisesti: olenhan huomannut, että kirjastossa työskenteleminen ei tunnu ollenkaan mahdottomalta ajatukselta. Kustannusjohtajan uran mahdollinen urkeneminen sen sijaan aiheuttaisi huomattavasti enemmän harmaita hiuksia. Minusta kirjastoala tarjoaa erinomaiset mahdollisuudet ammatillisen käytännön ja teoreettisen, analyttisen ajattelun ja sen tulosten yhteensovittamiseen. Ehkäpä mikään ei ole niin käytännöllistä kuin hyvä teoria? Sivuaineilussani olen mielestäni onnistunut yhdistämään sekä ammatillisia että tieteellisiä аспектеja. Molemmathan ovat olennaisia kirjastojen tulevaisuuden kannalta.

Marja Keskitalo

Kirjastotieteen opiskeluni on ratkaisun etsimistä huonosti tehtyyn surutyöhön. 12 vuotta olen hitaasti liukunut Tampereen kaupunginkirjaston hierarkiassa: aputyöntekijä, järjestelyapulainen, kirjastovirkkailija. Leveä kuilu on kuitenkin erottanut aarteista ja rikkauksista. Kirjastonhoitaja pitää kiinni yksinoikeudestaan kognitiivis-emotionaaliseen asiakkaan, tiedon ja todellisuuden kohtaamiseen.

Mahdollisuuksiin tarttuminen on uhman ja nöyryyden dialektiikkaa, myöntymistä epävarmuuden tilaan. Sairaus rajaa tulevaisuutta: yksin ei tule maailmalla toimeen. Kuitenkin onnistumisen toivon tajuaminen ja työtovereiden tuki pakottivat etsimään siltaa kuilun yli. Koetan opiskella pragmaattisesti ja nautinnollisesti. Kotimainen kirjallisuus on sovelias pääaine. Se tarjoaa vivahteikkaan hermeneuttisen prosessin suhteessa tutkimuskohteeseensa. Se uittaa kulttuurin virrassa ja muokkaa opiskelijan omaa ilmaisuvälineistöä. Sivuaeineina kirjastotiede ja filosofia paljastavat ehkä toisistaan etäällä seisovat ihmisen olemisen unelmat. Kirjastotiedekin on kuitenkin metatarkastelua. Kirjaston riemua tulisi osata juoda siitä humaltuen ja kyetä ammentamaan kaikelle kansalle.

Pyrin luennoilla ja harjoituksissa problematisoimaan, kyselemään ja pysäyttelemään. Tuskin uusia, mullistavia tieteen paradigmoja syntyy, mutta kamottava asetelma, yksi puhuu - kuuntelijat kirjoittavat 1,5 tuntia, on sietämätön. Väistämättä elää mukana jakautuneena. Osa minuudesta on kiinnittynyt Hämeenpuiston varteen, metson sulkien suojaan. Sosiaalista verkostoa haluaisi kuitenkin vahvasti luoda. Naisopiskelijoi- ta hurskaasti katselee eri tieteenalojen otoksia vertaillen ja aivan varovasti vähemmän teoreettisestikin.

Kun 20-vuotiaana työkyvyttömyyseläkeläisenä pääsin kirjastoon töihin, laitoksesta ja sen ihmisistä muotoutui terapeutin yhteisö. Yliopistomaailmakin tarjoaa kadotetun nuoruuden uudelleenelämistä, hiljalleen avautuvia portteja ja myös paksuja muureja. Jaksako etsiä portteja?

Ilkka Hirvi

Uudet hallituksessa

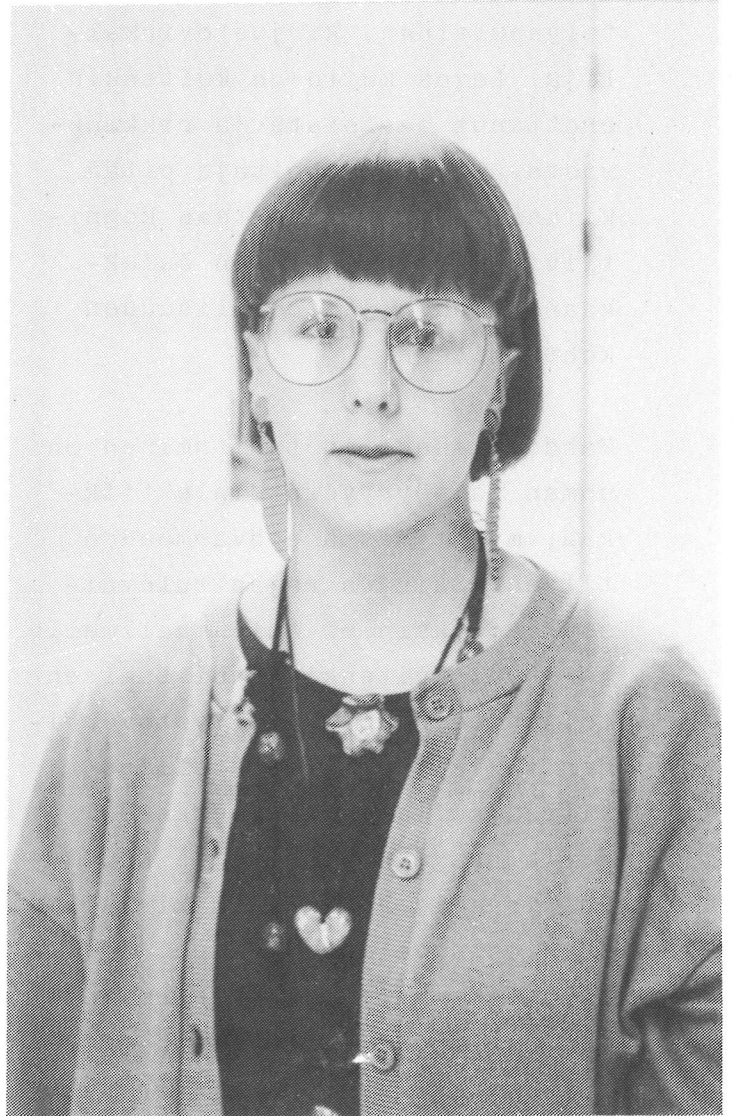
Hallituksen uudet jäsenet haastateltiin ajankohtaisista, asiallisista ja epäasiallisista aiheista.

Kysymykset olivat:

1. Mistä päin olet kotoisin?
2. Miten innostuit opiskelemaan K & I -alaa?
3. Mikä on yliopisto-opiskelun hyvä puoli/huono puoli?
4. Mielipiteesi Turkan sopivuudesta mäkihyppääjäksi ja Nykäsen proessoriksi?
5. Mikä asia on mielestäsi väärin, niin väärin!?

Taina Hollo, 24, sivuaineilija
(pääaine suomen kieli)
koulutus- ja tiedepoliittinen
vastaava

1. Satakunnasta, Tyrvөөältä
2. Se selviää toisaalta tästä lehdestä.
3. Yliopistossa on hauska opiskella, kun on löytänyt mieleiset aineet. Kivat kaverit lisäävät yliopistolla oleilun miellyttävyyttä - tosi ystäviä en kylläkään ole täältä saanut. En keksi opiskelusta muuta huonoa puolta kuin että palkkaa siitä ei saa...

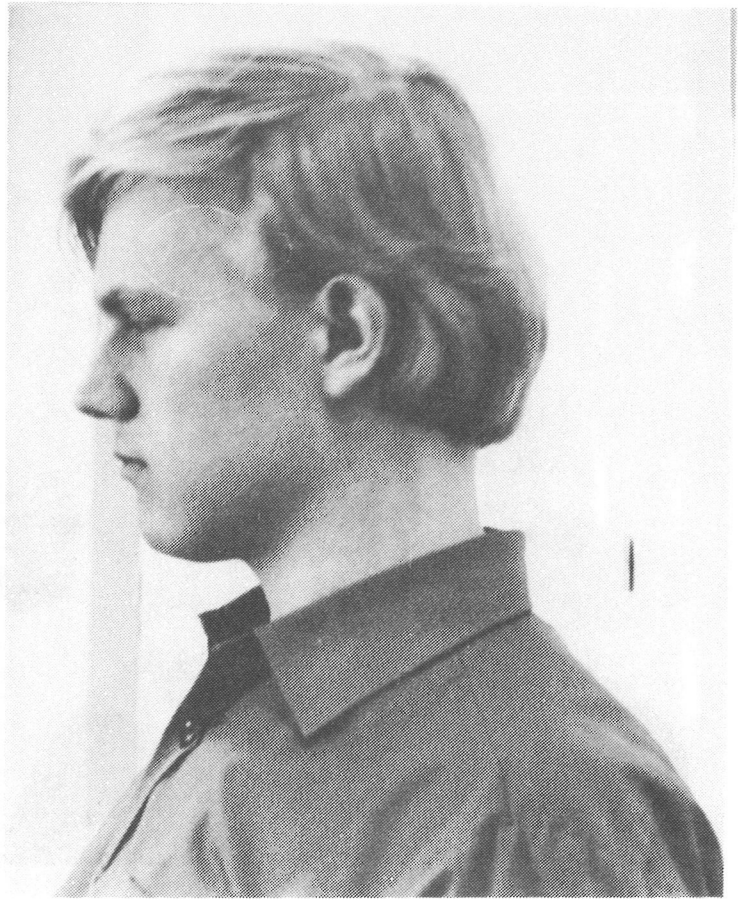

4. ???
5. On niin väärin, että ihmiset alistuvat, lakkaavat haaveilemasta, eivät elä täysillä! Tyydytään pikkusievään, vaikka voisi tavoitella suurta ja kaunista.

Juha Hietanen

kenttä- ja sosiaalipoliittinen
vastaava

1. Kotoisin Hyvinkäältä (pikku-
kaupunki Helsingin ja Hämeenlin-
nan puolivälissä)
2. "Innostunut" opiskelemaan
kirjastotiedettä ja informatiik-
kaa lähinnä ammatinvalinnanoh-
jaajan suosituksesta, joskin
muitakin syitä löytyy taustalta.
3. Yliopisto-opiskelun hyvänä
puolena oma henkilökohtainen
vapaus, huonona puolena verraten
rankka suorituspaine.
4. Turkka soveltuu omaperäisen
tyylinsä ansiosta erinomaisesti
mäkihyppääjäksi. Nykänen puoles-
taan esim. Teatterikorkeakoulun
johtajana tai kirjastotieteen
ja informatiikan apulaisprofes-
sorina saisi ehkä "vanhoja pö-

lyttyneitä kaavoja" jonkinlai-
seen liikkeeseen, joskin asioi-
den varsinainen hoito voisi jää-
dä vähemmälle huomiolle.

5. Se ettei armaassa tasaval-
lassamme ole kunnollista opis-
kelijanpalkkaa.

Olaus Magnuksen Pohjoisten
kansojen historia vuodelta
1555

Sataa kirsikan kukkaslunta ja
lumen kirsikankukkaa. Minä kysyn
keväältä: lunta, kukkaa vai
lunta?

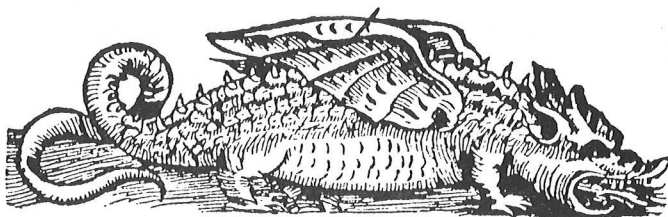
(alkuperäinen laatija rouva Ise
10.vs. Suom. Tuomas Anhava)

Marja Maijala

tiedotusvastaava

1. Kymenlaaksosta Vehkalahdeltä
2. Alkaa tuo muisti... No, kaipa minä olen aina pitänyt kirjaston ilmapiiristä.
3. Hyvää on kait tuo nk. akateeminen vapaus. Haukkumistahan sitä riittää aina ja kaikkialla mutta jospa jätän tämän kerran väliin.
4. Mikä ettei. Olisihan siinä taas kansalle jutun aihetta.
5. Pakollisen terveydenhoitomaksun maksettuaan voi päästä YTHS:n hammashoitolan jonotuslistalla sijalle 700, siis jos yleensä hyväksytään koko listalle.

Lohikäärme Münsterin Cosmographiasta

Jos joukko nolliä lasketaan yhteen, yhteistulos on nolla. Tämä matemaattinen sääntö tulisi muistaa niiden, jotka luulevat rutiinikeskinkertaisuuksista koottujen ryhmien voivan sivuttaa luovat yksilöt tieteellisessä tutkimustyössä.

ILMOITUKSIA

Tarjolla epätoivoisille opiskelijoille EDULLISESTI

Sopivia, neutraaleja ja professorinkestäviä GRADUAIHEITA, ja tutkimusongelmia kirjastotieteen ja informatiikan ydinalueelta erikseen sekä kirjastotieteestä että informatiikasta kiinnostavia kysymyksiä:

Kirjastot ovat maailman napa!!!

Miten asiakkaiden aiheuttama haitta saataisiin mahdollisimman vähäiseksi?

Puhelinkaapeleiden paksuuden vaikutus tiedon saantiin ja relevanssiin tiedonhaussa?

Vastauspyynnöt asiasanan konttoriin nimimerkillä:

"Varmasta valmistumisesta kiinnostunut pääaineopiskelija"

Haettavana kirjastotieteen ja informatiikan tutkijan ja opettajan virka.

Pätevyysvaatimukset: soveltuva korkeakoulututkinto, sopiva sukupuoli, sopiva annos konsensus-henkeä.

Vastaukset asiasanan konttoriin nimimerkillä:

"Mene munalla töihin"

HENKILÖKOHTAISTA:

Halutaan löytää graduohjaaja, joka on varmasti töissä laitoksella vielä valmistumisen aikana.

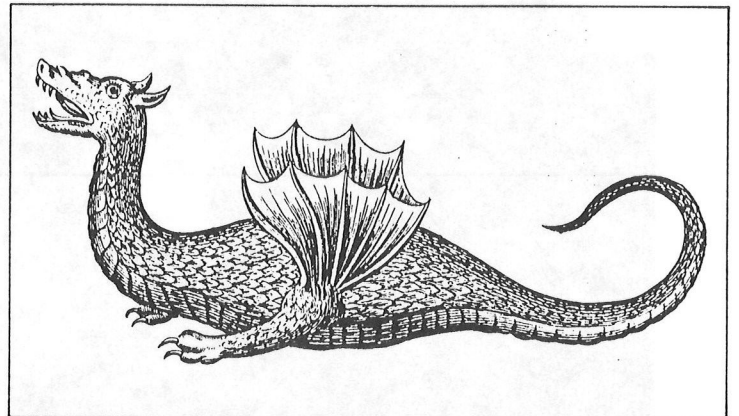
Vastaukset asiasanan konttoriin nimimerkillä:

"Metodit varmasti hallussa"

Hei sinä nuori, viehättävä innokas K&I -alaa opiskeleva tyttönainen! Sinuun haluaa tutustua varakas, nuorekas (opintonsa keskeyttänyt) mieshenkilö.

Tarjolla olisi yhteistyötä "kommunikaatiotutkimuksen" alalla, työsuhdeasunto luvassa.

Pikaiset vastaukset tlk. nimimerkillä: "Tehdäänkö gradu yhdessä?"

Lohikäärme Kirchnerin teoksesta vuodelta 1665

Miten hinta määräytyy...

Kalervo Järvelin on kirjastotieteen ja informatiikan tuorein tohtori. Hän on tutkinut käyttäjille lankeavia maksuja heidän käyttäessään numeerisia online-tietokantoja.

M
I
N
Ä
K
O

T
O
H
T
O
R
I

?
!
.

Numeeristen tietokantojen, faktatietokantojen ja tekstitietokantojen määrä lisääntyy huomattavasti ripeämmin kuin viitetietokantojen määrä. Vuosien 1975-83 välillä viitetietokantojen määrä on lisääntynyt noin kaksinkertaiseksi, kun taas numeeristen tietokantojen, faktatietokantojen ja tekstitietokantojen määrä on kaksikymmenkertaistunut.

Tietokantojen käyttökustannukset ovat olleet viime aikojen puheenaihe kirjasto- ja informaatiopalvelualalla. Kuka maksaa viulut, kun yleiset kirjastotkin hankkivat yhteyksiä tietokantoihin? Järvelin on perehtynyt tähän hinnamuodostukseen - millä tavalla se on tärkeää meidän alamme kannalta?

HINNOITTELUPERUSTEENA

YHTEYSAIKA -

OIKEUDENMUKAISTAKO?

- Täällähän sitä ollaan markkinatalouden vallassa, markkinamiehet hinnoittelevat kuten haluavat tiedonhakujen maksut. Mielestäni kirjasto- ja informaatiopalvelualan tulee

asettua loppukäyttäjän puolelle hinnoittelukysymyksissä, painottaa hän. Tiedonhakujen hintahan määräytyy nykyisin yhteysajan mukaan täysin riippumatta haun onnistumisesta.

Pelkästään kustannusten ennustaminen ei ole Järvelinin mukaan olennaista vaan myös menetelmällä saatava etukäteiskuvaus haun tuloksesta. Tämä tutkimus ei liity hänen mielestään kirjaston sisäisiin rutiineihin, vaan yleiseen kysymykseen palvelujen maksullisuudesta ja loppukäyttäjien tiedonsaantimahdollisuuksista.

Kalervo Järvelinin mukaan tutkimusaihetta kohtaan on esitetty sekä myönteistä että arvostelevaa kiinnostusta, mutta tekemisen mielessä halukkaita ei ole Suomessa vielä ilmaantunut. - Valtion teknillisestä tutkimuskeskuksesta on varmaan tulossa numeerisia tietokantoja koskevia tutkimuksia, mutta hintaongelmaa ei VTT:n tutkimuksissa ole pohdittu asiakkaan kannalta, arvelee Järvelin.

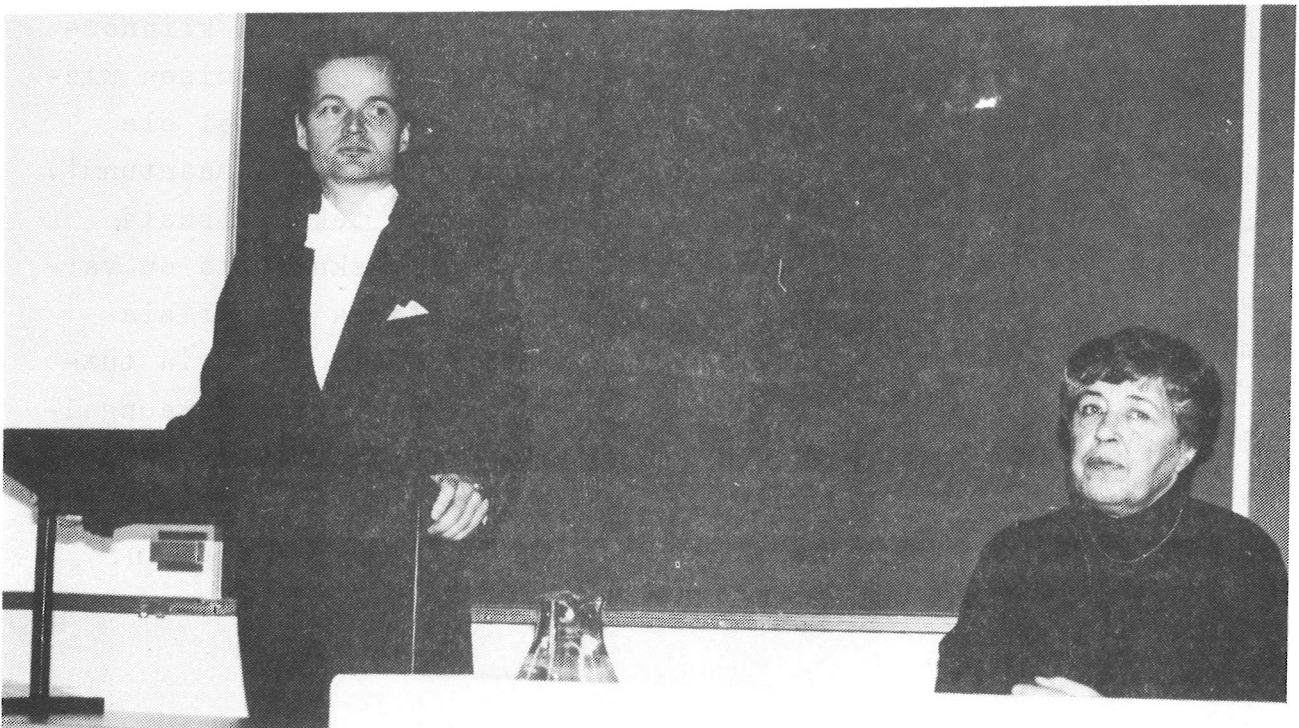
OPISKELUVINKKEJÄ
KIINNOSTUNEILLE

Tiedonhakukysymyksistä kiinnostuneille opiskelijoille Järvelin suosittelee sivuaineiksi tietojenkäsittelyoppia aineopintojen verran ja tilastotiedettä (mieluummin matemaattisempaa taloudellishallinnollisen tiedekunnan tilastotiedettä). Tekstitietokannoista kiinnostuneet hyötyvät Järvelinin mielestä lingvistiikan opinnoista.

- Tämä ei sitten tarkoita sitä, että KAIKKIEN kirjastotiedettä ja informaatiikkaa opiskelevien pitäisi opiskella tietojenkäsittelyoppia, mutta oli-

si hyvä, jos kolme opiskelijaa vuotuisista opiskelimaan otetuista valitsisi tietojenkäsittelyn sivuaineekseen, painottaa Järvelin.

ATK:n hyväksikäyttö on niin voimakkaasti kehittyvä alue kirjasto- ja informaatiopalvelulaitoksessa, että tietojenkäsittelyn mahdollisuuksia ja rajoituksia ymmärtäviä ihmisiä tarvitaan suunnittelussa ja päätöksenteossa, mutta myös hyödyntämisen puolella. Silti on hänen mielestään monia tutkimuksen alueita, joissa tietojenkäsittelyllä ei tehdä mitään.

Numeeristen tietokantojen hinnanmuodostuksen tutkiminen on Kalervo Järvelinin mukaan hänen osaltaan loppu. Tulevaisuudessa häntä kiinnostaa tekoälyn ja logiikan hyödyntäminen tiedonhaussa.

UNIVERSAALIT KYSYMYKSET JA KANSALLISET NÄKÖKULMAT

Kirjastotieteen ja informatiikan kysymykset eivät ole Järvelinin mukaan kaikin osin vertailtavissa kansainvälisesti. Luokituksen ja informatiikan monet kysymykset ovat luonteeltaan universaalisia, kun taas monet yhteiskunnallisemmin suuntautuneet kysymyksenasettelut ovat luonteeltaan enemmän kansallisia.

Suomalaisten tutkijoiden vähäinen joukko harmittaa Kalervo Järveliniä. Tutkimuksen tasossa ei sitten olekaan mitään häpeämistä, ainakaan Ruotsista eikä Norjasta löydy parempaa. Resurssit huomioon ottaen suomalainen kirjastotieteen ja informatiikan tutkimus on hänen mielestään hyvässä jamassa.

Kirjastotieteen ja informatiikan tilasta Suomessa Järvelin arvelee, ettei ole syytä olettaa, että näillä resursseilla tutkimusta harjoitettaisiin muualla kuin Tampereen yliopistossa ja VTT:llä. Turussa on tällä hetkellä liian niukat resurssit - Oulullakin on mahdollisuuksia tutkimukseen, jos resursseja riittää.

MISSÄ OVAT NUORET TUTKIJAT?

Kalervo Järvelin uskoo valmistuvissa opinnäytteissä tulevan tauon pian valmistuvien lisensiaatintutkijoiden jälkeen. Tähänkin mennessä tutkimusta on täysipainoisesti tullut vasta kymmenen vuoden ajan ja vasta viime aikoina määrä on lisääntynyt.

Järvelin ihmettelee, miksi niin harvoilla meidän hienoja pro gradu -tutkielmia tekemillä opiskelijoilla on kiinnostusta jatko-opintoihin. Missä ovat äskettäin valmistuneet yhteiskuntatieteiden kandidaatit?

IK

PÄÄSTIIN OTSIKOIHIN

Helsingin Sanomat 21.1.87
 Kirjastotekniikka
 auttaa tiedon kulkua

21.1.87
 Kirjastotekniikka
 ei ole sisäänlompäävä

Kirjastojen pitää
 aktiiviseksi

21.1.87
 Kirjastot ja maailmankuva

Kirjastot jätetty yksikseen

Viime aikoina ovat kirjastoalan asiantuntijat keskustelleet Helsingin Sanomien palstoilla ahkerasti kirjasto- ja informaatiopalvelualan tutkimuksen suuntautumisesta, kirjaston roolista tiedon popularisoinnissa ja kirjaston aktiivisyydestä ympäristössään.

Ongelmaksi on noussut, että tuleeko K&I-laitoksen hoitaa perinteiset tehtävänsä entistä paremmin vai etsiä aktiivisesti uusia tehtäviä. ATK:n, luetteloinnin ja luokituksen kehittäminen tehostaa perinteisten tehtävien hoitamista ja tuo aivan uusia tapoja löytää ja muokata tietoa. Informaation lisääntymisen myötä perinteisten töiden hoito vaatiikin enemmän resursseja ja uusia toimintamuotoja.

Mutta riittääkö se? Yhteiskuntamme muuttuu koko ajan synnyttäen uusia tarpeita. K&I-alan olisi haisteltava ilmasto ja oltava valmis vastaamaan pienestäkin vihjeestä uusiin haasteisiin. Voimavaroja ja toivottavasti aikaakin innovaatioille alkaa K&I -alalla löytyä, kun koulutus ja tutkimus kehittyvät ja aikaisemmin aikaa vievät rutiinihommat voidaan hoitaa koneellisesti.

Seuraavassa joitakin poimintoja Helsingin Sanomissa käydyistä keskusteluista.

Tuula H. Laaksovirta kiinnittää huomiota popularisoidun tiedon kanaviin Helsingin Sanomien yliartikkelissa 28.12.1986. Hän ihmettelee, miksi kirjasto- ja informaatiopalvelulaitos on unohdettu tieteen kansainomaistamisesta ja tiedotuksesta käydyissä keskusteluissa. Laaksovirta jakaa moitteita sekä suunnittelijoille ja hallintoportaalle että kirjastolaitokselle. K&I -alan koulutus ja tutkimus on myös osasyylinen. Tieteellisen tiedon välittymisen kokonaisuuden tutkimuksen välttämättömyyttä ei ymmärretä alalla.

Laaksovirta kirjoittaa:

- Ala on niin hurmaantunut tutkimuksesta, joka parantaisi tuloksiltaan kirjastojen sisäisiä töitä, kuten yhä nopeampia ja edullisempia atk-hakuja ja yhä parempia luokituksia, että kirjastolaitos on alkanut jäädä omaan yksinäisyyteensä, kuten popularisointikeskustelu osoittaa.

Miksi kirjastot eivät järjestä satutuntien lisäksi tiedeiltoja?

Popularisointitavoiksi Laaksovirta ehdottaa yleisille kirjastoille kirjailijavierailujen ja satutuntien rinnalle tiedeiltoja ja tutkijoiden luentoja. Tieteellisten kirjastojen olisi pyrittävä alentamaan kynnystään muillekin kuin kehysorganisaatioon kuuluville käyttäjille.

Helsingin Sanomat jatkaa pääkirjoituksessaan Tuula H. Laaksovirran artikkelin pohjalta 4.1.87. Kirjasto- ja informaatiopalvelulaitosta vaaditaan sopeutumaan ajan vaatimuksiin. Suuren yleisön on päästävä nauttimaan yhä enemmän rahoja nielevän tutkimustoiminnan tuloksista.

Vesa Kautto kritisoi 8.1.87 HS:n mielipidesivulla Laaksovirran mielipiteitä K&I -alan tutkimuksen suuntautumisesta. Hänen mukaansa atk-menetelmiin ja luokitukseen kohdistuva tutkimus tähtää yleisönpalvelun kehittämiseen ja tiedon löytyvyyden lisääntymiseen.

Kautto kiinnittää kirjoituksessaan huomiota myös kirjastolaitoksen keskeisiin ongelmiin, palkkaukseen ja työllisyysvaroin palkatun, jatkuvasti vaihtuvan työvoiman suureen määrään.

- lukuisissa korkeakoulukirjastoissa on 30-50 prosenttia työvoimasta jatkuvasti vaihtuvia työllisyysvaroin palkattuja henkilöitä. Molemmat seikat viittaavat siihen, että kirjastot on jätetty jo alat sitten omaan yksinäisyyteensä.

Keijo Perälä asettaa yleisönosasto-kirjoituksessaan (HS, 9.1.87) vastuun kirjastokäytön lisääntymisestä opiskelua ja harrastusta organisoiduille laitoksille, kuten peruskoululle. Kirjastojen aktiivisuus tulee näkyä kirjastolaitoksen sisällä:

- Yleisten kirjastojen tehtävä on informaation levittäminen, tietenkin vain tallenteina joita muut markkinoille tuottavat. Kirjastot on oikein lailla veloitettu myös avustamaan asiakkaitaan tiedon haussa ja kirjaston käytössä yleensä.

Pertti Vakkari erottaa HS:n mielipideosastolla 19.1.1987 yleisten kirjastojen ja tieteellisten kirjastojen tehtävät. Hänen mukaansa K&I -laitoksen käsittely yhtenä kokonaisuutena aiheuttaa sekaannusta. Tieteellinen kirjasto tähtää palvelunsa organisaation jäsenten tiedontarpeen tyydyttämiseen, kun taas yleisten kirjastojen päämääränä on täyttää yleistä sivistyksen, tiedon ja virkistykseen tarvetta.

Tiedon popularisointitehtäväksi kirjastoille Vakkari asettaa tiedon järjestämisen ja asettamisen mahdollisimman tehokkaasti käyttöön. Tätä tehtävää kirjasto on jo täyttänyt. Tehtävän täyttämiseksi ei kirjaston sisäisten töiden arvoa tule aliarvioida, korostaa Vakkari.

Jorma Kauppinen peräänkuuluttaa kirjastojen aktiivisuutta HS:n mielipidesivulle 21.1.87. Kauppinen mukaan kirjastojen on itse aktiivisesti tunkeuduttava ympäristöönsä. Ei riitä, että kirjasto odottaa hyvin järjestettyine kokoelmineen koulujen kasvattamia kirjastojen käyttäjiä.

Kauppinen toteaa:

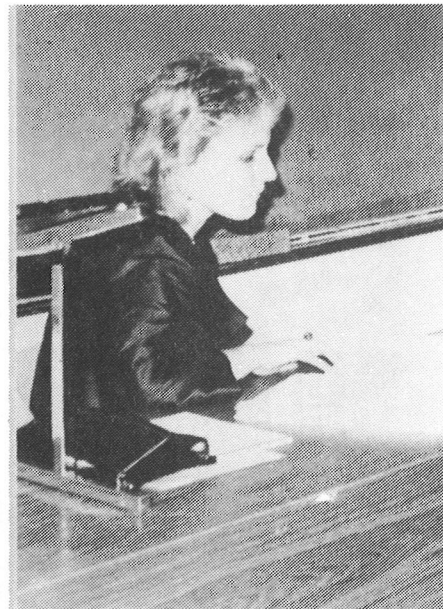
- Kirjaston on opittava aktiivinen ote. On luotava näkemys kirjastosta, joka vastaa käytetyksi tulemisestaan. Kirjasto on vastuussa itse siitä, että sillä on yhä enemmän ja yhä vaativampia käyttäjiä.

MARIA JA TUULA OVAT LÄHTENEET!

Ainakaan kaikilta osiltaan uusi vuosi 1987 ei kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden kannalta ala pelkästään valoisissa merkeissä.

Kaksi laitoksemme monivuotista opettajaa ja tutkijaa, nimittäin assistentti Maria Forsman ja vt. apulaisprofessori Tuula H. Laaksovirta, ovat siirtyneet muihin tehtäviin laitoksemme ulkopuolelle. Maria siirtyi hoitamaan keskuskirjastonhoitajan virkaa Tampereen yliopiston kirjastoon ja Tuula Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksen kirjastoalan suunnittelijan virkaa Seinäjoelle. Moni opiskelija tulee varmasti kaipaamaan näiden kahden opetuspanosta ja sitä intoa, jolla he opetustyöhön ja kirjastotieteen ja informatiikan kysymyksiin paneutuivat. Onneksi Tuula pitää vielä ainakin tänä keväänä aineopintoihin kuuluvan kirjastotieteen ja informatiikan metodikurssin. Sinne siis kaikki, joilla se vielä on suorittamatta!

SE

 *
 * Tuoreet väitöskirjat arvosteltu *
 *
 * Tuula H. Laaksovirran 11.10.1986 tarkastettu väitöskirja "Tie- *
 * teellisen tiedon välittyminen yhteiskuntaan" on saanut arvosanan *
 * cum laude approbatur. Kalervo Järvelinin "User charge estimation *
 * in numeric online databases", joka tarkastettiin joulukuun 13. *
 * päivä, on saanut arvosanan eximia cum laude approbatur. *
 *

Eikö ajätuksesi ole kirkas?
Tuntuuko laitoksen ilma
huonolta?

Asiasanan toimitus on pai-
kallistanut ongelman ytimen!

Pakokaasut, jotka turmelevat
tieteenharjoituksen ja opiske-
lun ilmastolliset mahdollisuu-
det, uhkaavat lamaannuttaa
aivotoiminnan!

Rooman valtakunta, kuten tun-
nettua, tuhoutui vesijohtojen
lyijypäästöjen aiheuttamaan

A P A T I A A N!

